

РЕШЕНИЕ

№ 10288

гр. София, 25.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10631** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 405, ал. 4 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба вх. № 29391 от 29.10.2024 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 2973/22 от 06.03.2024 г. по описа на Софийска районна прокуратура, подадена от М. М., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес]0 срещу Постановление на прокурор от СРП от 12.04.2024 г. по досъдебно производство № 196/2022 г. по описа на 05 РУ-СДВР, пр. пр. № 2973/2022 г., с което е изменено постановление от 10.01.2024 г. на прокурор при СРП и на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв.

В жалбата е посочено, че не е било налице разпореждане на прокурор, дадено по ЗСВ, поради което не са били налице предпоставките за приложение на чл. 405, ал. 1 от ЗСВ. Твърди се, че в процесното постановление не е направена разлика между дадени указания към разследващия орган по реда на НПК и разпореждане на прокурора по реда на ЗСВ. Според жалбоподателя, в досъдебното производство не е дадено разпореждане по реда на ЗСВ, което да не е било изпълнено. Сочи, че в постановлението от 11.01.2024 г. не е описано конкретно дадено писмено разпореждане, което да не е изпълнено. След като липсва писмено разпореждане по реда на ЗСВ, то налагането на глоба на основание чл. 405, ал. 1 от ЗСВ е

незаконосъобразно. Посочено е, че всички досъдебни производства, по които касаторът е определена като водещ разследването са преразпределени от м. 06.2023 г., поради което към датата на отстраняването ѝ, същата не е водещ разследването. Изложени са аргументи, че не са взети предвид служебната ѝ натовареност, както и обстоятелството, че същата е ползвала отпуск по болест в периода 18.04.2023 г.-07.06.2023 г., когато се твърди, че е налице бездействието, послужило като основание за налагане на глоба по реда на чл. 405, ал. 1 от ЗСВ. Моли наложеното административно наказание „глоба“ да бъде отменено. Алтернативно прави искане същото да бъде намалено. В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Софийска районна прокуратура – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор К. в съдебно заседание изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град XXVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното постановление и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Досъдебно производство № ЗМ-196/2022 г. по описа на 05 РУ-СДВР е образувано на 07.02.2022 г. за престъпление по чл.194, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

За водещ разследването е определена М. М. – разследващ полицай в 05 РУ-СДВР. Извършена е служебна проверка от наблюдаващия прокурор, при която е констатирано бездействие от страна на М. М. при изпълнение на прокурорско разпореждане, поради което на 18.08.2023 г. същата е отстранена от разследването по досъдебното производство.

При извършената проверка е установено, че е постъпила жалба от Р. П. С. от 13.02.2023 г., в която същата прави искане за връщане на приобщените веществени доказателства с Протокол за извършен обиск и изземване на 07.02.2022 г. от 14,05 до 14,42 часа, на лицето В. М. Н.. Констатирано е, че жалбата не е била докладвана на наблюдаващия прокурор за произнасяне, с което разследващ полицай М., в качеството си на водещ разследването, не е изпълнила служебните си задължения.

Установено е също, че от разследващ полицай М. е налице бездействие за дълги периоди от време, въпреки дадените в постановление на прокурор от СРП указания по реда на чл. 196 от НПК. Прието е, че е налице неизпълнение на задължителни писмени указания на наблюдаващия прокурор от СРП от страна на М..

В резултат на извършената проверка от СРП е установено, че М. е извършила нарушение на чл. 405, ал. 1 от ЗСВ, поради което с постановление от 10.01.2024 г. на прокурор при СГП на същата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв.

Постановлението е оспорено, като с постановление от 15.04.2024 г. наблюдаващия прокурор е изменил размера наложеното административно наказание „глоба“, като е определил санкция в размер на 200 лв.

Горната фактическа обстановка се установи въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото.

Касационната жалба, подадена от М. М. е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 - дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява основателна.

Налагането на санкции по реда на чл. 405 от ЗСВ е проявление на административнонаказателна дейност, макар и осъществявана не от административен, а от правораздавателен орган. Като такава дейността по ангажиране на отговорността за неизпълнение на разпореждане на съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията, следва да гарантира правата на наказания субект в не по-малка степен от гаранцията, която ЗАНН осигурява при реализиране на административнонаказателна дейност от страна на административен орган.

Санкционната разпоредба на чл. 405, ал. 1 от ЗСВ въздига неизпълнението на разпореждане на прокурор в административно нарушение - "който не изпълни разпореждане на съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията, дадено по съответния ред въз основа на този закон, се наказва с глоба от 50 до 2000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание".

За да бъде осъществен съставът на нарушението по чл. 405, ал. 1 от ЗСВ, следва да бъде налице писмено разпореждане, в случая прокурорско, което е дадено по реда на ЗСВ и не е изпълнено. Със съдържащите се в досъдебното производство доказателства – прокурорски постановления, са дадени указания за извършване на необходимите следствени действия по реда а чл. 196 от НПК. Никъде в материалите по досъдебното производство, приети като доказателства по делото без оспорване от страните, не е налично разпореждане на прокурор от СРП по реда на ЗСВ, което не е било изпълнено от наказаното лице. В постановлението от 10.01.2024 г., с което е наложено административно наказание, както и в постановлението от 15.01.2024 г., с което наложената глоба е намалена, е посочено, че касаторът е осъществила неизпълнение на прокурорско разпореждане в нарушение на чл. 197 от НПК. Настоящият съдебен състав приема, че не е налице хипотезата на чл. 405, ал.1 от ЗСВ, тъй като дадените прокурорски разпореждания на основание чл. 196 от НПК не са дадени по реда на ЗСВ, а касаят процесуалните действия, които следва да бъдат извършени в хода на досъдебното производство по реда на НПК.

Основателно е направеното в касационната жалба възражение, че в постановлението, с което е наложено административно наказание от 10.01.2024 г., както и в постановлението от 15.01.2024 г., с което наложената глоба е намалена, не е посочено конкретно неизпълнено разпореждане, дадено от прокурор, а са направени общи констатации, включително и по всички извършени от касатора действия по досъдебното производство.

С оглед изложеното незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на М. М. на основание чл. 405, ал. 1 от ЗСВ.

Така мотивиран Административен съд София-град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. М., Постановление на прокурор от СРП от 12.04.2024 г. по досъдебно производство № 196/2022 г. по описа на 05 РУ-СДВР, пр. пр. № 2973/2022 г., с което е изменено постановление от 10.01.2024 г. на прокурор при СРП и е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

